

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ДО АНГЛЮ-РАДЯНСЬКИХ ВІДНОСИН.

Бритійське консервативне правительтво Балдріна відкинуло англо-радянську угоду, заключену правительством Радяк МекДоналда.

Остен Чемберлейн, міністер заграничних справ в правительстві Балдріна, вислав ноту до правительства Союза Радянських Соціалістичних Республік, в якій каже, що угоду переглядено і відхилено. Рівночасно Чемберлейн вислав до Москви й другу ноту, якою теперішнє британське правительтво стверджує автентичність листа Зиновєва і відкидає пояснення правительства Радянського Союзу, що той лист є підроблений.

Так, отже, британське реакційне правительтво виявило зразу свою "доброгачливість" у заграничній політиці, а зокрема свою непогамовану ненависть до Радянського Союзу. Що зробіть воно далі, про те годі сказати. Найправдоподібніше почне воно нові переговори з Радянським Союзом і змагається до заключення такої угоди, якої бажав британський банкір і тавагалі заінтересований великі капіталісти.

Бритійські імперіялісти забалакали своєю мовою. Незважаючи на те, що навіть серед буржуазії мало хто вже вірить в автентичність листа, який приписують Зиновєву, правительтво Балдріна в своїй ноті каже, що правительтво Радянського Союзу має погодитися з цим, що цей лист дійсний, а не підроблений.

Та немов на глум британським імперіялістам в Берліні в той же самий час арештовано найбільш надійних урядників і поставлено перед суд іменно за те, що вони підробляли і поширювали потрібні фальшиві документи, які ніби то мали бути документами отриманими з Радянських Республік. Між ними підробленими документами були й мімі листи Зиновєва, включно з цим листом, про який Чемберлейн вперто заявляє, що він правдивий.

Німецькі урядники, що ведуть слідство в цій справі, просили берлінську пресу, щоб мовчала про викриття підроблення листа Зиновєва, аби добитися визнання від самих винуватців. Ці урядники кажуть, що між пруськими головними поліційними урядниками і російськими контрреволюційними імперіантами в Німеччині існувала змова, щоб підробляти і підсувати фальшиві "радянські документи", аби в цей спосіб впливати на міжнародну політику на шкідливо Радянському Союзу.

Коли цих урядників запитано, чи вони мають докази, що лист Зиновєва, який doprowadив до упадку британського робітничого правительтва, був підроблений в Берліні, відповідь була: "Ми маємо докази, що кілька документів, з підписом М. Зиновєва, було тут підроблено. Ми певні цього, що один з цих листів виклав недавно сензацію. Ми віримо, що ми тільки торкнулися поверхні берлінського грефту і тепер ще більше нічого не можемо вивинити".

І це завважують німецькі урядники, які не є ні більшовиками, ані прихильниками більшовиків. Случай хотів, що в Берліні викрито величезний грефт, в зв'язку з яким викрито дієсну фабрику фальшованих листів Зиновєва і "радянських документів" саме тоді, як британські імперіялісти, не пробачуючи, поспішили вининити підроблений лист Зиновєва за правдивий.

Ніхто не дивується, що правительтво Балдріна не задало собі труду перевірити автентичність мимого листа Зиновєва. Йому власне потрібно такого листа і коли немає правдивого, то добре, що є підроблений.

Власне для таких то цілей ці листи і документи підроблялися. Даром цього ніхто не робив. За ці підроблені документи німецькі поліційні урядники і російські контрреволюційні імперіянти брали мільйони доларів. Хто ці гроші платив, цього ще слідство не виявило (бодай буржуазна преса про це не подає), але тут ясно, що платили вороги Радянського Союзу, яким залежить на цьому, щоб вдержувати ворожий настрій проти Радянських Республік поза їх границями та підтримувати ґрунт, на якому реакційні правительства капіталістичних країн могли б опиратися в своєму ворожому становищі супроти Радянського Союзу.

Розуміється, що правительтво Балдріна не похитється навіть і тоді, коли б йому самі творці фальшованого листа Зиновєва доказали, що лист підроблений. Воно і тоді сказало б, що він хоч і підроблений, все таки має бути правдивий, бо такого йому потрібно. Впрочем, даром же грошей не витрачали на те, щоб такий документ підробити і тут же зараз і признатися, що він підроблений.

Та нехай собі імперіялісти західної Європи й Америки крутять голови, як хотять, нехай відтягують навазанні регулярних торговельних зносин з Радянським Союзом ще на далі, то все одно Радянському Союзу вони нічого не відіють. Не підчинили вони Радянським Республік своїй волі і не зробили їх своїми колоніями при допомозі збройної інтервенції, ні при допомозі блокади, провалили ставку на великий голод в 1921—22 р.р., не витрають вони нічого й далішим відкладанням правильних зносин з Радянським Союзом тепер.

Правда, Рад. Союзіві потрібно вести широку торговлю з зовнішнім світом, потрібно кредити, але як це рік-два без цього доведеться обходитися, то це тільки скріпить це більше змагання трудового населення Радянських Республік до відбудови своєї власної індустрії, поставлення своєї власної господарки на незалежній основі. Та в той саме час, чи зможе Велика Британія й Захід. Держави багато довше обходитися без такого великого ринку збуту, яким є Радянські Республіки? Адже це з любові до Радянського Союзу капіталістичні країни наважують з ним зносини і роблять торговельні угоди, а з кінечністю. Кінечність заставить і британське правительтво перевірити і змінити своє відношення до Радянського Союзу та забалакати з ним трохі іншим дипломатичним тоном.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

НА УСЛУГАХ МОНАРХІСТІВ.

По вбивстві Ратенава німецькими монархістами, коаліційний уряд Вірта, в якому головну роль грали соціалістичні демократи, заснував державний трибунал, якого метою павні була "охорона республіки".

Револіційні робітники зразу зорієнтувалися, в чому діло, і не могло обдурити їх те, що в цьому трибуналі засідатимуть іменовані президентом республіки (яким є соціалістичний демократ Еберт) "народні судді", хотай би вони, або власне тому, що вони є членами соціально демократичної партії. Револіційні робітники судами були цього, що цей суд перш за все вважає своїм завданням нищити револіційних робітників. Державний соціалістичний демократичний заснований трибунал мав за завдання під маскою "незалежного суду" тероризувати револіційно-пролетарський рух. Якраз соціалістичні демократи вживають цей суд як засіб для знищення своїх противників між пролетаріатом. А це діло улекше ім тога обставина, що суддями не є бюрократи кайзера, а ціри демократи, ширі й загрозливі прихильники республіки.

Діяльність цього суду, оголошені ним вирокі вповні оправдує ці надії, які поклала на нього буржуазія. Відомо, що напівський догляд невідлуківк білий жерстокий як сам-власний невідлуківк. Нічим, у порівнянні з засудами державного трибуналу, являються засуди старих кайзерівських судів, що колись засудили невідлуківк ім робітників у Крісчав на найвищу кару, на 7 літ в'язниці. Суд лідера робітників, п. Еберта, при асистенції трьох соціалістичних демократів засуджує робітників у Ельберфельді на 12 років в'язниці, а робітників у Штутгарті, які зайшлися да те, щоб радити над поміччю для родин, які терплять нужду, на 3½ років, лише тому, що вони були комуністами. Діяльність доносить ослабленого державного трибуналу виявляє, що тут не ходить про відому ключову справедливість буржуазних класових судів. Це є судовою діяльністю демократії, паціфізму, освобождения народів, вічного миру й гармонії класів, це демократична справедливість. А демократія є політичним ворогом револіційних робітників, яких вона нищить.

Про засуди пролетарських борців державним трибуналом була вже мова в нашому часописі. Дуже рідко одначе має цей суд діло зі справою, у якій слід було б "охоронати республіку". Зараз відбулася в Ляйпцигу розправа проти одної з цих численних організацій мурду, які заснували німецькі монархісти. Маємо на дуці процес проти членів організації "Конзуль".

Та йна організація "Конзуль" організувала морди й атенатати на Ерцбергера, Ратенава й Шайдемана. П члени виконували їх, а мимого державний трибунал, заснований з їх нагоди, не обжаловує їх за морди, лише за тайний союз. Це зроб-

лено для цього, щоб обжалованих засуджено не на в'язницю, а на арешт. Так то згорі вже визначено засуд. Хоч балденська прокуратура, що веде слідство у справі вбивства Ерцбергера, ствердила, що скритовбивці українці члени і тайної організації "Конзуль", а саме Кілігера й Гофмана, хоч дри домашній ревізії найде великий матеріал цієї організації, державний трибунал заставив слідство проти 45 обжалованих. А між ними обжалованими були члени організації, як Густерт, і Ельшлегер, що зробили атенатат на Шайдемана, вбивці Ратенава й ин. Державний трибунал не ставив на становищі, що вбивці повновили тоді алоцині з доручення організації "Конзуль". Вони повновили тоді алоцині "індивідуально", а за те вони відповідають перед звичайним судом, а не перед державним трибуналом. Так то вже згорі увільняється саму організацію від всяких алоцинів, що повновили її члени.

"Слідство" в цій справі тривало три роки. Всі обжаловані оставали під час цього на свободі. Ім уможливлено доказувати, що вони лише настільки будували "тайні", наскільки це вижале вищий державний інтерес. І задля цього виключено явність процесу.

А сама організація "Конзуль" називає себе у своїм статуті тайною організацією. П члени підлягають розказам своїх провідників безумовно, та обов'язки мовчати; зрадники організації підлягають карі смерті. В дійсності організацію у вільнено, а П членів покарано дуже низькими, просто смішними карами, бо вони по забороці воєнних організацій брали участь у творенні озброєних воєнних організацій. Отже коли монархісти зображують для боротьби з німецькою республікою, то їх суд, в котрім соціалістичні демократи мають голос, увільняє. Коли це роблять револіційні робітники, хоча б і молоді, то їх засуджують на 8 років в'язниці.

Для револіційних робітників цей процес має велике значіння, бо він вповні виявив провину соціалістичних демократів у монархістичній контрреволюції. Хто це мав сумніви щодо цього, того переконав про це орган фаністів "Льокаль Анцайгер". Там читаємо: "Організація "Конзуль" додала до крижаних лаврів на Горішньому Шлеску, які збирала бригада Ергарта в успішній боротьбі з більшовизацією Німеччини, нові не менш чесні".

А цим урядом, що користувался з поміччю організації "Конзуль" в боротьбі з револіційними робітниками на Шлеску, був уряд Вірта, в котрому засідали соціалістичні демократи. Отже провину за організацію "Конзуль" треба приписати соціалістичним демократам; вони промостили шлях монархістам, вони дали їм волю. Про це до вдаліше револіційні робітники в сам час, бо перед виборами. Берліа.

І. Сокира.

ФРАНЦІЯ ВВОДИТЬ МІЛІЦІЮ.

З паризького щоденника "Матін" довідуюся про план міністра війни Нулета, що до заведення міліції, яка має заступити постійну армію. Після цього плану кожний Француз протягом одного року буде підготований для "дефензивної війни". Нулет хоче здійснити програму Жюреса (виложену в книжці "Нова армія" — з неї уступ "Батьківщина й війна" перекладений на українську мову) і жадає кооперації науки й війська, щоб всі винаходи можна було використувати для скріплення безпеченства, та втягнення індустрії й банків вже в мирні часи, щоб вони були підготовані для війни.

Інструкційна армія має виконувати наведення для війни та під її охороною відбувається мобілізація цілої нації. Ця ар-

РОБІТНИКИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЄВРОПИ ПОВСТАЮТЬ.

Нова хвиля спротиву робітників проти визиску аліантськими імперіялістами шириться в центральній Європі.

Особливе безнастанним зростом дорожачі на життєві средства, безробіттям, загально тяжкими життєвими умовинами та відложенням від праці великого числа робітників на диктаторське розпорядження Ліги Націй, австрійські залізничники проголосили генеральний страйк. В наслідку Італія і Чехословацька погрожуєуть інавазією Австрії, а німецькі робітники задумують причлутитися до страйку, який довед до упадку кабінету Зайпеля в Австрії.

Австрійські залізничці цілковито спаралізовані. Страйк переводиться з військовою дисципліною. Почтові, телеграфічні і телефонні робітники теж говорять про вступ на страйк. Ліве крило в юних залізничників Німеччини домається від соціал-демократичних юнійних урядників проголошення генерального страйку залізничників в Німеччині.

КОНВЕНЦІЯ ДВОХ ФЕДЕРАЦІЙ ПРАЦІ

В Ель Паазо, Тексас, розпочалася 44-та річна конвенція Американської Федерації Праці. Одночасно по другім боці границі, в місті Хуарез розпочалася нарада Мексиканської Федерації Праці.

Скликання конвенції обох федерацій одночасно і в суєцьких містах має на цілі задемонструвати солідарність робітників обох країн.

Сучасні обставини виявили потребу і кінечність як найтіснішого співділення обох федерацій. В поступовіших робітничих кругах сумніваються, чи тісне співділення між обома федераціями буде можливо, як довго Гомперс, Луїс, Волф і ім подібні реакціонери будуть провідниками Американської Федерації Праці.

ДОПОМОГА МОДР-у САККО І ВАНЦЕТТИ.

Як повідомляють з Москви, Міжнародна Організація Допомоги Революціонерам висигнувала тисячу доларів на допомогу двом відомим італійським робітничим провідникам в Захід. Державах Ніколя Сакко і Бартольомео Ванцетти, які засуджено на смерть, ніби то за убивство і рабунок, а на ділі, за допомогою страйкуючим робітникам в Месечузетс. Іхня справа зараз опинилась ще в найвищому суді стейтс Месечузетс.

В своїй проклямації МОДР мимі жиними говорять: "Пролетаріат цілого світа мусить підняти свій голос в обороні цих нещасливих жертв, які американський кат — пануюча класа — опять тягне на електричне крісло".

РОБІТНИКИ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ ПРОТИ "ТІЖНЯ МІЛІТАРИЗМУ"

Заохочені побідною республіканської партії і вибором Куліджа на президента, реакційні елементи в Злучених Державах починають наступ на прогресивне робітництво. Президент Кулідж проголосив тиждень від 17. до 23. листопада ніби то "Американським просвітнім тижнем", а "просвітній" кампанія в цій тижні мають вести по школах дегіонери, мілітаристи і вся буржуазна реакція. Завданням тої кампанії є втовкмачити в голови шкільних дітей, ніби то конституція За. Держав забезпечує: "життя, свободу, справедливість, безпеченство і життєві можливості для всіх однаково", а також і те, що "революціонери, комуністи і крайні паціфісти є загрозою тим конституційним гарантіям". Існо, що це тиждень не "просвітній", а мілітаризму і протиробітничих нападів.

Проти цього наступу робітничі організації, головою комуністична Робітничая Партія Америки, яка видала в цій справі окремі маніфест. Між іншим, проти цього "просвітнього (!) тижня" виступила Шляховська Федерація Праці. Під час обговорення цієї справи, представники Федерації Учредітв-мущин внів резолюцію, щоб зажадати від Шкільного Комітету, аби він запроветував проти цього "просвітнього тижня", як протиробітничого і мілітаристичного заговору.

ВОНИ ДЛЯ НАС ВИБОРЮЮТЬ.

Знову святкували ми (власно Михайла Яцкова й хруня-попастиво були свідками) роковин Галицької Державности. Біль і сором!..

Ось тепер кілька сот партизанів — чим поало озброєних — наводять на панів жах!... А тоді — найкраща під ту пору стотисячна українська армія мусіла податися під напором шляхетського війська. Чому?... Чому відходила героїська Галицька Армія?

А тому, що послі віденського парламенту й краєвого союму провід держали... Вони ма-єтки польських шляхтичів охороняли: відраджуючи галицьких селян від революційно-закононого посідання землі, обивачив людом той "грут" дати через реформи. Наказуючи нам "стратегічно" відступати перед польськими військовими частинами, штовхнули нас на кривавий бій з носіями селянської волі. Не давши змоги більшовицьким військам Сходу Європи подати братню руку Радянській Угорщині, той ганейний чин виставляють перед "культурною" Європою (тією самою, що віддає Галичину в шляхетські лабеті) як найбільшій свої заслугі. То вони для нас виборюють державність, і то державність шляхетсько-польську, кажучи — ніби українську.

Сором... Ганьба!... Ось прохлять роки й політичні круті починають жалкувати, що вони отверто не побраталися з панями-лшншою. Наших політичних шахраїв муляють лаври

Михайла Яцкова й хруня-попастиво були свідками) роковин Галицької Державности. Біль і сором!..
Ось тепер кілька сот партизанів — чим поало озброєних — наводять на панів жах!... А тоді — найкраща під ту пору стотисячна українська армія мусіла податися під напором шляхетського війська. Чому?... Чому відходила героїська Галицька Армія?
А тому, що послі віденського парламенту й краєвого союму провід держали... Вони ма-єтки польських шляхтичів охороняли: відраджуючи галицьких селян від революційно-закононого посідання землі, обивачив людом той "грут" дати через реформи. Наказуючи нам "стратегічно" відступати перед польськими військовими частинами, штовхнули нас на кривавий бій з носіями селянської волі. Не давши змоги більшовицьким військам Сходу Європи подати братню руку Радянській Угорщині, той ганейний чин виставляють перед "культурною" Європою (тією самою, що віддає Галичину в шляхетські лабеті) як найбільшій свої заслугі. То вони для нас виборюють державність, і то державність шляхетсько-польську, кажучи — ніби українську.
Сором... Ганьба!... Ось прохлять роки й політичні круті починають жалкувати, що вони отверто не побраталися з панями-лшншою. Наших політичних шахраїв муляють лаври

Марко Луцкевич.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ І СЕЛЯНСТВО.

Комунистична Партія Західної України, більша половина (55 процент) членства якої складається з безземельних і малоземельних селян, відбула свою нелегальну конференцію. Члени партії, сільські робітники і неземельні селяне виказали дійсно подиву гідну комунистичну свідомість, революційну витревалість, боеву енергію, уміння взяти під свій вплив величезну більшість працюючих селянських мас на землях Західної України під польською владою.

Про відношення до селянства конференція ухвалила таку резолюцію:

В сучасному західно-українському селі існують противенства двох родів: во-перше, — між сільськими робітниками і сільськими підприємцями (передовим, заможними селянами); во-друге, — між величезною більшістю селянства і пануючою класою поміщиків і капіталістів.

Вони ще дуже нечисленні, ще знадто міцно зв'язані з селянством, над ними знадто тягаться іще загально-селянські кривди і тому загальною значіння рух сільських робітників на початку соціальної революції набрати не може.

Навпаки, друге противенство набирає значіння величезного революційного чинника. Пережитки феодалізму, колоніальна політика буржуазно-шляхетської польської держави, сучасна капіталістична система (особливо в її воєнній формі) дають на величезну більшість західно-українського селянства.

Для Комунистичної Партії Західної України власне друге противенство — противенство між величезною більшістю селянства і між пануючою класою поміщиків та капіталістів — має найбільш лекуче і найбільш практично важливе значіння, бо дозволяє їй втягнути величезну більшість селянства в боротьбу за повалення сучасного буржуазно-поміщицького ладу.

Стремячи до захоплення правду над селянством, до втягнення його в загдану боротьбу, Комунистична Партія Західної України повинна разом з тим дбати про особливу організацію сільського пролетаріату і півпролетаріату (безземельних і малоземельних селян), ідейно і організаційно зв'язуючи його з міським пролетаріатом. Лише політично і професійно зорганізований сільський пролетаріат і півпролетаріат зможе боронити свої інтереси проти поміщиків та багатих селян, оскільки останні визискують його робочу силу, а так само поборювати впливи дрібно-міщанських партій на селі, які за допомогою багатих селян намагаються навернути селянство до угоди з панями та буржуазно-шляхетською польською державою.

Лише спираючись на ці пролетарські і півпролетарські верстви села, які тільки їм соціалістичного ладу можуть сподіватися покращання своєї долі, зможе Комунистична Партія Західної України твердо ногою стати на селі, зміцнити свої впливи на дрібні і середні селянство так тепер — для скермування його боевої енергії проти буржуазно-поміщицького ладу, — як і в майбутньому — для повільного переходу його до вищих, соціалістичних форм господарювання.